

Zbârle zălude

Petruvio

{Pe Dumnezeu nu l-a cuprins, intuit ori exprimat nici o simțire, nici o imaginație, nici o părere, nici o rațiune, nici o știință...

Dionysios (Aeropagitul) - De Divinis Nominibus}

Zvântă zeița zâmbet zemos,
Zguduie zlotul zațul zelos,
Zdravene zgomote se zvârcolesc,
Zebre zambile zlătarii zbicesc.

Zidit-ai om
cu Tine să aib' asemanare
deși știai că
orice
sinapsă
naște întrebare.

Zarzavat pe zbârcitură,
Zahana pe zdrelitură,
Zaiafet în zeflema,
Zarvă zare-n zori zăbrea.

Și izbăvește, Doamne,
de liberul arbitru
ca nu mai am putere
și mintea-mi o ia razna
spunând ca trupu-mi firav
cu sufletul
nu poate a-l împărți
în parte,
ori chiar în jumătate.

Zoi zevzeci se zmeură,
Zloata nu se zai zvârlugă,
Zmeul zar se zgârie
Cu zenitul zgardă-n zgură.

Că ea e suverană
și-i place trupul
gol de suflet;
el -
singurul
prieten al Tău
și poate mie

reazem într-u Tine -
să fie dat afară
și să pățească, Doamne,
a lumii grea,
de neiertat ocară?

Zdupăie zdupa prin zbârci,
Zarea zgâlțâie zefirul,
Zece zero zice zgârci
Zac ca zavera pe zbirul.

Fă, Doamne, un pustiu de bine
să nu mai fiu străpuns
de gânduri inutile
și fă-mă, Doamne,
piatră sau lut
să nu mai am cuvinte,
să tac și să fiu mut.

Un zigzag de zurbagiu
Zbârnâie ca un zurliu
Zbenguindu-se zglobiu
De zână cu un zapciu.

Să mă izbească
daltă și ciocan,
să fiu călcat de cizmă
și frământat chirpici,
cuvântul să imi sece
cât mai mă ții pe-aici
căci plin mi-e capul de-ntrebări,
ca mușuroiul de furnici.

Zețâie zețarul zețe
Și zaraful zăgânețe,
Zori de zi zoresc cu zorul,
Zbate zbatul zău zăvorul.

Mă-ntreb *
dacă ești
și, dacă da,
de ce?
și din ce esti făcut?,
au nu cumva
de om
esti conceput?

In zadar zbiera zănatic

Zeama zariștea zbârlită
Căci zicala zvârle zvonul
Pe zăpada zălogită.

Ești infinit? și
ești perfect?;
mai e Unul ca Tine?;
ești Tu etern?;
ești adevăr și bine?

Zbor zăbale zăbăuce
Prin zăbava din zăvoi,
Zarzăra zăludă zice:
Zbenguiți din zurgălăi!

Tu ești Cel Care Este
dar e non-existența
o palidă poveste?

Zâmbre zdreanța zodie,
Zarurile zadă zob,
Zona zoster zer în zeghe,
Zănoagă zăgaz zălog.

Le știi pe toate?;
îți poți schimba știința?
Ce vrei,
vrei din necesitate?,
dar poți să-ți schimbi voința?

Zărește zăritul zarea de zale,
Zăngane zanga zulufi de zorzoane,
Zumzăie zumza zvelte ziare,
Zgândără zimbrul zaharicale.

Poți face ca făcutele-ți
să nu fi fost făcute?
și ai putea a face toate
mai bine decât le-ai făcut?

Zigoma zimbil zgâiește,
Zimogene zid zambos,
Zbornic zebu zen zvâcnește,
Zvelca zarnă zgrunțuros.

Și om zidit-ai cu ce scop?;
era în cosmos prea mult bine
și rău mai nu era deloc?

Iar durerea?
era prea greu
de suportat
de unul singur?,
fie el chiar
și Dumnezeu?

Se zurui și o zbughi,
Zâzania zadarnic zincui,
Zăvodul se zgâi și zisa zdrăngăni,
Se zvăpăia zbanghiul și zvâcni,
Zimț zestrea zoolog zdrobi.

Dar,
în
sfârșit,
acum
ești
Doamne
fericit?

Zburda-n zavistie zemunul,
Se zămislea zugrav zbuciumul
Zăbavă zeolit.
Zamcă zăcământ zăplan zăbunul
Zghihară zoizit.

Cu mintea eu cutez,
dar nu pot a patrunde
adâncă Ta lumină
cu de lumină umbre.

* Acestea sunt întrebări pe care le-a sistematizat și a încercat a le afla răspunsul Toma de Aquino în Summa Theologiae – Despre Dumnezeu